

דף כה

א. אם פסולים משומם אסמכתה או יושב העולם.

ב. לוה ביריבית.

ג. יצאאה טריפה מתחתת ידו.

ד. מפריחי יונים.

ה. תקנת הפסולים.

ו. הוסיפו עליהם חכמים.

ז. פסול רועה וגבאי.

א. נחלקו בغمרא אם רבבי יהודה מפרש דברי תנא קמא שפסל משחק בקוביא כאשר אין לו אומנות אחרת משומם שאינו עסק ביישוב העולם. או שבאי לוי בחולק וטעמו של ת"ק לפסול משומם גزلנות שאסמכתה היא ולא גמר בדעתו ליתן לו שטמך בדעתו שלא יפסיד. ואף לאמן דאמר שרבי יהודה לפרש בא, יש בברייתא דעת חולקת ופסול אפילו אין לו אומנות אחרת משומם אסמכתה ורב טרפון הוא (שסובר באומר הריני נזיר אם זה נזיר שבתו הוא שאין נזיר וזה דומה לאסמכתה לא קנייא).

ב. אחד המלוה ביריבית ואחד הלוה ביריבית פסול להיעד ולדון. ומעשה באחד שהיעד פלוני הלוה לי ביריבית, והוא עוד עד עמו ופסל רבא את המלוה שאין הלוה נאמן להרשיע את עצמו (אדם קרוב ופסול להיעד על עצמו) ונאמנים הם לפסול את המלוה.

ג. מעשה בטבח שנמצאת טריפה יצאת מתחת ידו ופסלו رب נחמן והעבירו מלאלתו. לימים ראהו שמאגל שערו וצפנוי דרך ניול לעשות תשובה, וביקש רב נחמן להחזירו. אל רבא שמא מערם הוא, ואין להחזירו אלא א"כ הולך למקום שאין מכירם אותו ומהזיר אבידה בדבר חשוב שחויר בו מחדת הממון או שיוציא טריפה מתחת ידו בדבר חשוב משלו.

ד. מפריחי יונים פסולים לדון ולהיעד. ונחלקו בغمרא מה הוא מפריחי יונים, י"א שאומר אם תקדם יונק ליוני אך לך לך וכך. (דינה אמין אין צוין תולה בדעת עצמו אלא בינוינו שאין יודע אם יפסיד גמר ומקנה ומשחק בקוביא הוא אמין שאין תלוי במעשהיו (כמו בינויים שימושיים קול לזרזה) וגםר ומקנה קמל שהקל אסמכתה שטמך ובתו הוא שלא יפסיד, וכשהפסיד ונוטן ה"ז גול). י"א שמספריחי יונים הינו למשוך יונים מקומותיהם ולהביאם לכאן.

ה. והקשו על מאן דאמר מפריחי יונים הינו המלמד למשוך יונים למקום, **שambilא בבריתא**: המשחק בקוביא אלו המשחקים בשבי עצים ואיפלו בקליפות אגוזים ורמוניים (דרך עראי הוא). ואיימי חזותם, משישברו הקובייא שאיפלו בחינם לא עושים. מלוה ולוה בריבית חזותם היא משיקratio שטרותיהם ואינם מலוים אפילו לנכרי. ומפריחי יונים ואיפלו בהמה חייה ועווף (אין מצוי) פסולים ואיימי חזותם משישברו כליהם ואיפלו בדבר לא יעשה. וסוחרי שביעית משתגיע שביעית אחרת ויבדל מפירוטה ואמר רב נחמן צרך חזות הניכרת שיפורו פירות שביעית שבגנותיהם לעניהם ולא די בחזרה מכאן ולהבא, עד כאן הבריתא. וקשה איך שייך בהמה שמושכת בהמות הבר מקומותיהם ולהלא ירדפה החיות. ומתרץ בשור הבר שמאגלי בALTHO והולך למדברות ומיטה החיות לצאת מהביברות ולבוא אחריו לבתו.

ו. הוסיפו חכמים לפסול לעדות ולדין את הגזלים שגוזלים מציאת חרש שוטה וקטן (שבוערים על תקנת חכמים משומם חימוד מן). והחמסנים שנוטנים דמים וחוטפים בעל כרכחו של מוכר. עוד הוסיפו עליהם הרועים (שהיו שלוחים בהמותיהם לרעות בשדות אחרים) וגבאי מס ומכס (שנותלים יותר מהמגע להם).

ז. אחד רועה בהמה דקה ואחד רועה בהמה גסה פסול לעדות (ומהמשנה שרועי בקר פסולים, אין ראה לאפשר שפירושה שפסולים לדון שאיןם בקיאים בדין). והמאღלים בביתו כשר בלבד בהמה דקה בארץ ישראל שאיפלו המגדלה בביתו פסול (שפעמים שנשמטות ויוצאת לתוכן השדות). אמר רבבי יהודה סתם רועה (שלא ראו אם רועה בשדות אחרים) פסול, סתם גבאי מיסים כשר (עד שיראו שגובה שלא כדין). ואביו של רבבי זира היה גבאי והיה נאמן מאד.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com